

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.400/2024/55.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. október 14., október 21. és 2025. március 27. napjain megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és az utóbbi napon kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2024. február 23. napján kihirdetett 25.B.287/2022/245. számú ítéletét a fellebbezéssel és jelen határozatban foglalt felülbírálattal érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt14 XV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtását egyaránt 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti, egyben a próbaidő alatt elrendeli pártfogó felügyeletüket. Mellőzi esetükben a közügyektől eltiltás mellékbüntetést.

Terhelt18 XX. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést – a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzésével – 2 (kettő) évre enyhíti és a végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy elrendeli pártfogó felügyeletét.

Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztések végrehajtási fokozata: börtön.

Terhelt12 XIII. r. vádlottnál az előzetes fogvatartás beszámításával kapcsolatos rendelkezést mellőzi.

A rendszám1 forgalmi rendszámú BMW M3 típusú személygépkocsit és a hozzá tartozó indítóegységet Terhelt11 örököse részére rendeli kiadni.

Figyelmezteti Terhelt1 örökösét és egyéb érdekelt1 vagyoni érdekeltet, hogy amennyiben a kiadni rendelt dolgot felhívás ellenére három hónapon belül nem veszik át, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r., Terhelt9 X. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r., Terhelt17 XVIII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottakra nézve helybenhagyja.

Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám, lakcíme: Cím52,

Terhelt2 II. r. vádlott lakcíme: Cím54, tényleges tartózkodási helye: Cím53,

Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám1,

Terhelt10 XI. r. vádlott lakcíme: Cím55,

Terhelt13 XIV. r. vádlott személyazonosító okmányának száma: szám2,

Terhelt14 XV. r. vádlott lakcíme: Cím56, személyazonosító okmányának száma: szám3,

Terhelt15 XVI. r. vádlott személyazonosító okmányának száma: szám4.

A másodfokú eljárásban 158 004 (százötvennyolcezer-négy) Ft bünyügyi költség merült fel, melyből Terhelt6 VII. r. vádlott 50 400 (ötvenezer-négyszáz) Ft-ot, Terhelt17 XVIII. r. vádlott 57 204 (ötvenhétezer-kettőszáznégy) Ft-ot, 50 400 (ötvenezer-négyszáz forintot az állam visel.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában a jelen felülbírálattal és jogorvoslattal érintett

Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300 000 Ft pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év fegyházban végrehajtandó

szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300 000 Ft pénzbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt4 IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt5 V. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre;

Terhelt6 VII. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat] miatt 1 év – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre;

Terhelt9 X. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat] miatt 1 év – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre;

Terhelt10 XI. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 3 év 2 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300 000 Ft pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt12 XIII. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300 000 Ft pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt13 XIV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év fegyházban

végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt14 XV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt15 XVI. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt16 XVII. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra;

Terhelt17 XVIII. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem vétsége [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] miatt 200 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 400 000 Ft pénzbüntetésre;

Terhelt18 XX. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év 6 hónap fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra *ítélte*.

Meghatározta – a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottaknál a végrehajtás elrendelése esetére – a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját (a büntetés kétharmad részének kitöltése), az érintett terhelteknél a szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a pénzbüntetésnél meg nem fizetés esetére az szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. Döntött egyes vádlottaknál a vagyoneklobzásról, emellett a lefoglalt nagyszámú bűnjelről (elkobzás, lefoglalás megszüntetés, kiadás, megsemmisítés) és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyész az ítélet megváltoztatása és a büntetések súlyosítása érdekében élt jogorvoslattal, nevezetesen Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak terhére hosszabb tartamú fegyházbüntetés, Terhelt6 VII. r. és Terhelt9 X. r. vádlottakkal szemben hosszabb tartamú felfüggesztett börtönbüntetés, Terhelt17 XVIII. r. vádlottal szemben pedig hosszabb tartamú fogházban letöltendő szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélt vádlottak esetében a büntetésükhöz igazodó közügyektől eltiltás alkalmazása mellett. Indokai szerint az elsőfokú ítélet a szabadságvesztés büntetések tekintetében nem igazodik kellő mértékben az elkövetők bűnösségi fokához és társadalomra veszélyességéhez, így nem alkalmas a speciális és különösen a generális prevenció, mint büntetési cél elérésére. Az elsőfokú bíróságnak Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt10 XII. r. és Terhelt12 XIII. r. vádlottak esetében 12 év 6 hónap, Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak vonatkozásában 7 év 6 hónap, Terhelt6 VII. r. és Terhelt9 X. r. vádlottaknál 5 év, Terhelt17 XVIII. r. vádlott tekintetében 1 év középértékűből kellett kiindulnia, azonban az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonítva lényegesen enyhébb büntetéseket szabott ki. Kiemelte, hogy a kiszabható szabadságvesztés büntetés jelentős mértékére tekintettel az I. r., II. r., III. r., IV. r., XI. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r. és XX. r. vádlottaknál az időmúlás, mint enyhítő körülmény nem vehető figyelembe (Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség B.812/2019/610. szám, 613. sorszám, 25.B.287/2022/248-249. és 263. számú elsőfokú iratok, 2. sorszámú másodfokú utóirat).

[4] Másfelől az ügydöntő határozatot védelmi perorvoslatok támadták. Terhelt1 I. r. vádlott a kézbesítés útján közölt ítélet ellen (259. sorszámú elsőfokú irat), védője pedig a kihirdetést követően (245. számú elsőfokú jegyzőkönyv 3. oldal 7. bekezdés) egyaránt a tényállás részbeni megalapozatlansága miatt, eltérő tényállás megállapítása és enyhébb minősítés, ezáltal a büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek. A védő a jogorvoslat írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a termesztett növényegyedek számbavételét követően az elsőfokú bíróságnak még az I. r. vádlottra kedvezőbb következtetései után sem került kétséget kizáróan bizonyításra, hogy a terhelt a jelentős mennyiséget elérő kábítószerrel kereskedett, ezen felül a társtetteség ismérvei sem állapíthatók meg, mert a cselekményben élettársa, a II. r. vádlott semmilyen módon nem működött közre. Másodsorban pedig változatlan minősítés mellett az ítélet helybenhagyására tett indítványt (36. számú másodfokú irat).

[5] Terhelt2 II. r. vádlott a határozat kézbesítése után felmentés, másodlagosan enyhítés (261. sorszámú elsőfokú irat), a II. r. és XI. r. vádlottak védője a kihirdetéskor a II. r. terhelt védelmében a tényállás téves megállapítása miatt felmentés, a XI. r. vádlottra eltérő tényállás és eltérő minősítés mellett a joghátrány enyhítése érdekében jelentettek be perorvoslatot (245. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 8. bekezdés és 4. oldal 5. bekezdés). A védő írásban a II. r. vádlott tekintetében már elsősorban hatályon kívül helyezésre irányulóan tartotta fenn a fellebbezést, mivel álláspontja szerint az ítélet tényállása részben felderítetlen, és a törvényszék helytelen ténybeli következtetéseket is tett, másodsorban eltérő tényállás megállapításával felmentést, harmadlagosan pedig a büntetés számottevő enyhítését indítványozta olyan módon, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető legyen. Indokai szerint az elsőfokú eljárásban semmilyen módon nem került

tisztázásra a II. r. vádlott bűncselekményben betöltött szerepe és a konkrét tényállásszerű magatartása, mivel Messenger fiókjának esetleges átadása még nem minősül annak, és az egyes ügyletek kapcsán a jelenléte nem lett megfelelően igazolva, arra a leplezett eszközökből nyert bizonyítékok sem adnak támpontot, sőt ellenkező következtetés vonható le. Harmadlagos indítványát pedig e terhelt vonatkozásában feltárt számos enyhítő körülményre és orvosi dokumentációval alátámasztott műtéti kezeléseire, egészségi állapotára alapította (34. számú másodfokú utóirat). A XI. r. vádlott védelmében arra kívánt utalni, hogy miután a terhelt mindvégig néhai Terhelt11 terhelt-társ által kifejtett kényszer, illetve fenyegetés hatása alatt állt, ezzel egyező tényállás megállapítása elvezethet ahhoz, hogy a terhére rótt kábítószer-kereskedelemért ne, vagy csak korlátozottan legyen felelősségre vonható. E mellett a kiszabott büntetést is eltúlzottnak tartotta, ezért az enyhítő körülményekre hivatkozással a joghátrány enyhítését kérte (másodfokú iratok 38. sorszám).

[6] Terhelt3 III. r. vádlott elsődlegesen felmentése, másodlagosan a minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítése miatt jelentett be jogorvoslatot (258. sorszámú irat), melyet védője által indokolt részletesen. E szerint nem bizonyított kétséget kizáróan, hogy a III. r. vádlott követte el a cselekményt, a vádlott-társ terhelő vallomása nem képez elegendő bizonyítékot, és az abban megjelölt kábítószer össz mennyiség is eltúlzott, ezért felmentő rendelkezés meghozatala szükséges. Másodlagosan pedig kedvező személyi körülményei, annak ténye, hogy idős és beteg édesanyját gondozza, elvezethetnek a büntetés enyhítéséhez oly módon, hogy felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására kerüljön sor. Ezáltal az ítélet belső arányosságának követelménye is jobban teljesül (33. és 50. sorszámú utóiratok).

[7] Terhelt4 IV. r. vádlott enyhítés, illetőleg a bűnügyi költség mérséklése (250. sorszámú beadvány), Terhelt5 V. r. vádlott felmentés (251. szám), védőjük a nyilatkozattételre fenntartott határidőben a IV. r. vádlott vonatkozásában elsődlegesen enyhítés, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, másodsorban a szabadságvesztés enyhítése, harmadsorban börtön végrehajtási fokozat megállapítása, negyedsorban a bünszövetség mellőzése, végül a bűnügyi költség egy részének mellőzése, az V. r. vádlottat érintően pedig felmentés érdekében terjesztettek elő fellebbezést (247. számú irat). E védő szintén az ítéltábla előtt indokolta jogorvoslatát, melyben a IV. r. vádlott tekintetében kiemelte, miszerint a törvényszék az enyhítő hatással járó bűnösségi körülményeket ugyan feltárta, ám azokat nem a nyomatékuknak megfelelően értékelte. A IV. r. vádlott végig együttműködött a hatóságokkal, tényfeltáró beismerő vallomása eredményezte, hogy több érintett személy is a hatóságok látókörébe került. Emellett kiskorú gyermekein kívül már idős, beteg szüleiről is a saját háztartásában gondoskodik, melynek tovább folytatása csak felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén lenne lehetséges. Az V. r. vádlott vonatkozásában pedig a rá terhelő vallomást tevő vádlott-társ nyilatkozatainak részletezésével kívánta igazolni, hogy álláspontja szerint az ellentmondásos, nem következetes, arra büntetőjogi felelősség megállapítása nem alapítható, e tekintetben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette az elvárható módon, következésképp a felmentő rendelkezés meghozatalára lehetőség nyílik (35. számú fellebbezés indokolás).

[8] Terhelt6 VII. r. vádlott védője felmentés, másodlagosan enyhítés és a terhelt előzetes mentesítése érdekében élt perorvoslattal, jelezve, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen tényállást állapított meg, melyből téves következtetést vont. A bírósági mentesítés

iránti kérelmét pedig azzal indokolta, hogy védenca munkájához elengedhetetlen a tiszta erkölcsi bizonyítvány megléte (260. sorszámú irat). Érvei szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkotnak a bűnösség megállapítására alkalmas zárt logikai láncolatot, a törvényszék még a bizonyított tényekkel is ellentétes ténymegállapításokat tett, álláspontja szerint egyéb érdekelt¹ és Terhelt⁴ terhelt-társak vallomása, de a vádlottak között bonyolított telefonbeszélgetések tartalma sem alkalmas a bűnösségre történő következtetésre. Az in dubio pro reo elvnek megfelelően ezért indítványozta a vádlott felmentését, másodlagosan rövidebb tartamú, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását a vádlott előzetes mentesítése mellett (30. számú másodfokú utóirat).

[9] Terhelt⁹ X. r. és Terhelt¹³ XIV. r. vádlottak védője az ítélet kihirdetésekor a X. r. terheltre eltérő jogi minősítés és enyhítés, a XIV. r. vádlott vonatkozásában a bünszövetségben elkövetés mellőzése és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében, Terhelt¹³ XIV. r. vádlott pedig indokai megjelölése nélkül fellebbezett (245. számú elsőfokú jegyzőkönyv 4. oldal 4., 10., 11. bekezdések). A védelmi perorvoslat szerint az elsőfokú bíróság a X. r. vádlott tekintetében részben megalapozatlan, nevezetesen iratellenes, önellentmondásos, utóbbi oka helytelen ténybeli következtetésre vezethető vissza. Az ítélet egymásnak ellentmondó időpontokat tartalmaz a kábítószer átadásokra, arra pedig nem áll megfelelő egyértelmű bizonyíték rendelkezésre, hogy védenca más vádlott-társak megbízásából vásárolt volna kábítószer, mint ahogyan a továbbítására sem. Ezen felül vitatta a X. r. vádlott terhére rótt mennyiségi adatokat is, melynek helyesbítésével álláspontja szerint forgalomba hozatal helyett átadással megvalósított cselekmény megállapításának van helye, így pedig a joghátrány enyhítése is felmerül, felfüggesztett szabadságvesztés helyett más alternatív büntetés, akár pénzbüntetés alkalmazása. Változatlan büntetés mellett pedig munkavállalási lehetőségei biztosítása érdekében a X. r. vádlott előzetes mentesítését indítványozta.

Terhelt¹³ XIV. r. vádlott védelmében előadta, hogy a kábítószer vásárlásának konkrét körülményeit illetően a tényállás szintén megalapozatlan, sem a kereskedés, sem a bünszövetség megállapítására nem áll rendelkezésre elegendő terhelő adat, arra Terhelt¹⁴ XV. r. vádlott ellentmondásos vallomása nem lehet alkalmas. Hivatkozott továbbá a XIV. r. vádlott közvetítő szerepére, melyet csupán szívésségből tett, az alkalomszerű elkövetésre és a kábítószer csekély mennyiségére is. Ezek megfelelő értékelésével álláspontja szerint kizárólag az alapeseti kábítószer-kereskedelem büntette állapítható meg, melyet védenca bűnsegédként valósított meg, ami próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztéssel is szankcionálható, ez a büntetés felel meg a belső arányosság követelményeinek (másodfokú iratok 31. sorszámú utóirata).

[10] Terhelt¹² XIII. r. vádlott a határozat kihirdetésekor enyhítés végett, védője eltérő tényállás, ezáltal enyhébb minősítés, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából éltek jogorvoslattal (245. számú jegyzőkönyv 4. oldal 8-9. bekezdések). A XIII. r. vádlott a másodfokú eljárásra új védőt hatalmazott meg védelmének ellátására, aki a bejelentett perorvoslat indokai között eljárásjogi kifogásokat is megfogalmazott, ebben a körben mindenekelőtt azt tartva aggályosnak, hogy a védenca tekintetében a nyomozás során beszerzett vegyész és informatikai szakértői vélemény sem készült el határidőben, hosszabbításra nincs megfelelő adat, ezáltal sérültek az előterjesztéssel kapcsolatos eljárásjogi szabályok, következőképp az említett szakértői bizonyítás nem tekinthető törvényesnek, a szakvélemények kirekesztésének van helye a bizonyítékok köréből. Emellett a törvényszék több alkalommal egyes vádlottak távollétében vette fel a bizonyítást, annak esetleges

megismétlése nem ellenőrizhető megfelelően, mely a tárgyalási szakban irányadó közvetlenség elvének sérelmével járt, ezért elsődleges indítványa már az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányult. Másodsorban arra tért ki, miszerint a törvényszék több kérdésben a bizonyítékok értékelése során nem tett eleget indokolási kötelezettségének, valójában számos személyi bizonyítékot, így vádlotti és tanúvallomást nem megfelelően vett számba, melyek a XIII. r. vádlott védekezését támasztanak alá. Álláspontja szerint ezért indokolt a tényállást a XIII. r. vádlott által elismertekkel összhangban korrigálni, ekként pedig cselekményét enyhébben, kábítószer birtoklásaként, esetleg a bünszövetség mellőzése mellett forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettként minősíteni. Végül a büntetés enyhítése körében a feltárt enyhítő körülményeket ismét részletezve, különösképp az időmúlás, az eljárás elhúzódása, az állandó munkaviszonnyal rendelkező terhelt részbeni beismerő vallomásának nyomatékát kiemelve a szabadságvesztés enyhítését indítványozta oly módon, hogy az végrehajtásában próbaidőre felfüggeszthető legyen, vagy tartama jelentősen közelítsen a törvény szerint enyhítő szakasszal kiszabható minimumhoz (24. és 29. sorszám alatti másodfokú iratok).

[11] Terhelt14 XV. r. vádlott védője a vele kézbesítés útján közölt ügydöntő határozattal szemben a cselekmény eltérő minősítése és a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést (254. sorszámú irat), melynek másodfokon részletezett indokolásában mindenek előtt a vádlott terhére rótt bünszövetségben elkövetés megállapíthatóságát vitatta, mivel álláspontja szerint annak nem minden törvényi ismérve valósult meg, ezáltal pedig a XV. r. vádlott cselekményét – a nyomozás során közölt gyanúsítással összhangban – alapeseti kábítószer-kereskedelem keretei között kell értékelni. Ezen túl a jogorvoslat másodlagos irányával összefüggésben a terhelt rendezett személyi körülményeire, rendszeresen végzett karitatív tevékenységére hivatkozott, melyeket az enyhítő körülményekkel együtt értékelve a büntetés lényeges enyhítését indítványozta, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával (39. és 46. sorszámú iratok).

[12] A határozat kihirdetésekor jelen volt Terhelt15 XVI. r. vádlott indokai megjelölése nélkül, védője elsődlegesen enyhébb minősítés, másodsorban enyhítés, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést (245. számú jegyzőkönyv 4. oldal 12-13. bekezdés). A védelmi álláspont szerint az elsőfokon megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a XVI. r. vádlott terhére rótt kábítószer ügyletek száma kevesebb volt, ami nyilvánvalóan érinti a kábítószer mennyiséget is. A részbeni megalapozatlanság viszont az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető, melyet követően az átadások számából, és a tényleges mennyiségből levont helyes következtetés alapján a bünszövetségben elkövetés mellőzésének is helye lehet. Ennek megfelelően a XVI. r. vádlott tekintetében alapeseti kábítószer-kereskedelem büntettként megállapítására, míg másodlagosan a feltárt enyhítő körülményekre, a vádlott hatóságokkal együttműködő magatartására, önkéntes karitatív tevékenységére és a bekövetkezett időmúlásra figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére tett indítványt (másodfokú iratok 28. számú beadvány).

[13] Terhelt16 XVII. r. vádlott és védője egyaránt a tényállás részbeni téves megállapítása miatt, a bünszövetségben elkövetés mellőzése, ezáltal a cselekmény eltérő minősítése, a büntetés enyhítése végett, valamint a vagyonek kobzást sérelmezve terjesztettek elő

perorvoslatot (257. sorszámú irat, 245. jegyzőkönyv 4. oldal 14. bekezdés). A védő fellebbezésének írásban előadott indokolásában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelésével a XVII. r. vádlott terhére a bünszövetségben történő elkövetés megállapításának nem lehet helye, ezért az elsőfokú ítélet szerinti minősítés téves. A kábítószer nem vitatottan megvalósított adásvétele szükségszerűen két személy közötti megállapodást feltételez, s a rendszeresen történt ismétlődés is a kábítószer-kereskedelem alapeseti minősítésének keretei között értékelhető. Valójában olyan konkrétabb, és többszöri megállapodás, együttműködés, amely már tényleges szervezettséget jelentene, a XVII. r. vádlott esetében nem áll fenn. Ezen felül annak az álláspontjának adott hangot, hogy a vádlott életvitelében beállt pozitív változások miatt, igazolt állandó munkaviszonya, valamint az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkal történő értékelése alapján hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával is elérhetők a büntetés céljai. Végül a XVII. r. vádlottól lefoglalt gépkocsira elrendelt vagyoneklkobzás intézkedés mellőzésére is indítványt tett, mert azt nem a kábítószerre folytatott kereskedés alatt, nem bűncselekményből származó bevételből szerezte (26. számú másodfokú irat).

[14] Terhelt17 XVIII. r. vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott határidőben együttesen enyhébb minősítés és enyhítés, nevezetesen büntetés helyett intézkedés, továbbá a bűnügyi költség egy része alóli mentesítés érdekében éltek jogorvoslattal (246. sorszámú elsőfokú irat). A védő a fellebbezés részletes indokolásában elsődlegesen már a vádlott felmentését kérte, ugyanis álláspontja szerint a megállapított tényállás nem tartalmaz konkrétumokat kábítószer átadására, értékesítésére, és a számba vett bizonyítékok alapján sem lehet kétséget kizáró bizonyossággal erre következtetni. Ennek hiányában pedig a XVIII. r. vádlott cselekménye az általa is elismertek szerint kizárólag kábítószer birtoklása vétségeként minősíthető, lényegesen enyhébb joghátrány mellett. Arra az esetre, ha érvelése nem foghat helyt, az elsőfokon kiszabott pénzbüntetés tetтарыыos volta miatt a határozat helybenhagyását tartotta indokoltnak, végül miután álláspontja szerint a bizonyítási eljárás során felmerült bűnügyi költség a cselekmény tárgyi súlyához képest jelentős, ezért a megfizetés alóli részbeni mentesítés megfontolására is indítványt tett (41. sorszámú másodfokú utóirat).

[15] Terhelt18 XX. r. vádlott védője a tényállás részbeni megalapozatlansága miatt, eltérő tényállás megállapítása, a bünszövetségben elkövetés mellőzése és a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést a határozat kihirdetésekor (25.B.287/2022/245. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal 16. bekezdés), melyet a másodfokú bíróság előtt azzal indokolt, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás során a vádhatóság nem támasztotta alá ítéleti bizonyossággal a bünszövetség törvényben írt feltételeinek fennálltát, a XX. r. vádlott vonatkozásában sem a személyi feltételek, sem a szervezetség mint kitétel nem értelmezhetők. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte a bünszövetségben elkövetés minősítő körülményének mellőzésével, valamint védencc vallomásával összhangban a kábítószer mennyiségi adatok korrekciójával, ennek eredményeként a kiszabott büntetés lényegesen enyhítésével (másodfokú iratok 25. sorszám).

[16] Terhelt6 VII. r., Terhelt9 X. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt18 XX. r. vádlottak saját nevükben nem terjesztettek elő jogorvoslatot.

[17] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.418/2022/14. számú átiratában az I., II., III., IV., V., VII., VIII., IX., X., XI., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII. és XX. r. vádlottak terhére szóló, súlyosítást célzó fellebbezést fenntartotta, a védelmi jogorvoslatokat viszont nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú ítélettel szintén marasztalt, de időközben elhunyt Terhelt11 XII. r. vádlottal szemben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be. 492. § (1) bekezdés c) pont első fordulata alapján büntethetőséget megszüntető okból az eljárás megszüntetését indítványozta. Érvei szerint az elsőfokú bíróság valamennyi tényállási pont vonatkozásában eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta és megfelelően értékelte. Részletesen foglalkozott a bűncselekmények elkövetését tagadó II., III., VII., X., XVIII., XX. r. vádlottak és védőik által előterjesztett védekezéssel, azt a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal elemző módon összevetette. Indokolási kötelezettségének eleget tett, az egyes bizonyítékok elfogadhatóságával kapcsolatos álláspontját egyértelműen kifejtette. A tényállást helyesen alapította az I., IV., XI., XIII., XIV., XV., XVI., XVII. r. vádlottak beismerő és a vádlottársakra nézve terhelő vallomására, az ügyben kihallgatott tanúk vallomására, továbbá a házkutatásokról, lefoglalásokról készült jegyzőkönyvekre, az igazságügyi vegyész-, informatikai-, elmeorvos- és toxikológus szakértők szakvéleményeire. A törvényszék okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére és a cselekményeket a büntető törvény rendelkezéseinek megfelelően minősítette, arra figyelemmel, hogy a bűncselekmények tárgyát képező kábítószeres hatóanyagtartalma az I., II., XI. és XIII. r. vádlottak esetében meghaladta, a III., IV., V., XIV., XV., XVI., XVII. és XX. r. vádlottak esetében pedig nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát. Álláspontja szerint a bünszövetség megállapíthatóságának hiányára irányuló védekezések sem vezethetnek eredményre. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a bűncselekmények elkövetése során szerzett bűnös vagyont indokoltan vonta vagyoneლkobzás alá és az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Mindezek alapján Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r., Terhelt9 X. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r., Terhelt17 XVIII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak vonatkozásában az ítélet megváltoztatását és büntetésük súlyosítását, Terhelt11 XII. r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetését, egyéb részekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[18] Megjegyzendő, hogy az ítéltábla az ügy elkülönítése után 2024. június 25-én megtartott tanácsulésen meghozott és 2024. július 4. napján végleges Bf.I.410/2024/4. számú ügydöntő végzésével Terhelt11 XII. r. vádlott tekintetében a 25.B.287/2022/245. számú elsőfokú ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdésére és az 567. § (1) bekezdés a) pontjának 1. fordulatára figyelemmel hatályon kívül helyezte és a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette, valamint az önbíráskodás büntette miatt indult eljárást a Btk. 25. § a) pontjában írt büntethetőséget megszüntető okra, a terhelt halálára alapítottan megszüntette.

[19] Ezen túlmenően a büntetőeljárás résztvevői voltak még egyéb érdekelt1 VI. r. és egyéb érdekelt2 XIX. r. vádlottak, akikkel szemben a bűnösséget beismerő nyilatkozataik elfogadását követően a 2022. november 9. napján megtartott előkészítő ülésen hozott 25.B.287/2022/92. szám alatt ügydöntő határozatot a törvényszék, mely a XIX. r. vádlott

vonatkozásában elsőfokon, a VI. r. vádlottat érintően az ítéltábla Bf.I.733/2022/8. számú ügydöntő végzésével 2023. január 19-én emelkedett jogerőre.

[20] Terhelt7 VIII. r. és Terhelt8 IX. r. vádlottakra pedig a másodfokú bíróság elkülönítés folytán 2024. október 14. napján Bf.I.662/2024/2. számon hozott jogerős ügydöntő határozatot, e vádlottakra helybenhagyva a 25.B.287/2022/245. számú elsőfokú ítéletet.

[21] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[22] A nyilvános ülésen az ügyészség a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében súlyosításra irányuló indítványát azzal a változtatással tartotta fenn, hogy Terhelt11 XII. r. vádlott tekintetében az eljárás időközbeni jogerős megszüntetésére figyelemmel már nem tett indítványt.

[23] A védők az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezéseiket változatlan tartalommal fenntartották, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak felmentését, esetlegesen a határozat hatályon kívül helyezését, illetőleg enyhébb minősítés, a bünszövetségben történő elkövetés mellőzése mellett lényeges enyhítést tartva alaposnak.

[24] A nyilvános ülésen megjelent Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r. Terhelt15 XVI. r. és Terhelt16 XVII. r. vádlottak az utolsó szó jogán valamennyien megbánásukat fejezték ki, hangsúlyozva, hogy az életük pozitív irányba fordult, ezért méltányos döntés meghozatalát indítványozták.

[25] Az ügyészségi fellebbezés nem alapos, a védelmi jogorvoslatok viszont részben – a büntetés enyhítésére irányulóan – megalapozottak.

[26] Az ítéltábla – a védelmi fellebbezések okára és irányára figyelemmel – a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, a Be. 590. § (9) bekezdés értelmében kizárólag a jelen ítélettel és fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve.

[27] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1)

bekezdése a-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, ezáltal az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezve.

[28] Terhelt12 XIII. r. vádlott védője a jogorvoslat írásbeli indokolásában és perbeszédében kifogásolta, hogy a nyomozás során a védence tekintetében kirendelt vegyész és informatikus szakértő sem határidőben terjesztette elő véleményét, melyek ezáltal álláspontja szerint törvényes bizonyítékként nem használhatók fel. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság több tárgyalási határron egyen vádlottak távollétében vett fel bizonyítást, amit később sem ismételt meg minden érintett vádlottra. Ugyan utóbbi szabálysértés védencét nem érintette közvetlenül, de érvei szerint a tárgyalási jelenlét szabályai sérültek, melyek orvoslására nem került sor.

[29] A védői fellebbezés indokolása kapcsán szükséges arra kitérni, hogy a nyomozási és a bírósági eljárással kapcsolatban sem rögzíthető olyan súlyos eljárási szabálysértés, mely a bíróság által felhasznált bizonyítékokat vagy a tényállást érintené. A bíróság számára csatolt nyomozási iratok alapján az állapítható meg, hogy a XIII. r. vádlott védője által megjelölt, Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet (NSZKK KSI) 29200-801/39492-33/2019.szak. számú, 2020. július 17. napján kelt vegyész szakvélemény, illetőleg név igazságügyi informatikai szakértő által jegyzett és 2020. szeptember 10-i keltezésű informatikai szakvélemény a nyomozó hatóság kirendelő határozataiban megjelölt határidőhöz képest egyaránt mintegy 1 hónappal később került előterjesztésre, az esetleges meghosszabbításra pedig a rendelkezésre álló nyomozási iratok valóban nem tartalmaznak konkrét adatot. Ugyanakkor a Be. a szakvélemény késedelmes előterjesztésére egyértelmű következményt irányoz elő, nevezetesen a 200. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szakértő ebben az esetben rendbírsággal sújtható. A rendbírság alkalmazása a nyomozási szakban a Be. 127. § (5) bekezdése alapján a nyomozó hatóság, esetlegesen a nyomozást felügyelő ügyészség monopóliuma, kizabásának elmulasztása a vádemelés után alappal nem kérhető számon, és az a szakvélemény törvényességét sem érintheti. Az adott esetben mindkét megjelölt szakvéleményt olyan, a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő (szakértői intézet) készítette, aki a bizonyítandó tény megállapításához kellő szakértelemmel rendelkezik [Be. 188. § (1) bekezdés], s a szakvélemények is megfelelnek a Be. XXXI. Fejezetében, valamint az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 21. Fejezetében írt formai és tartalmi követelményeknek, a kirendelő által feltett kérdésekre a válaszokat maradéktalanul tartalmazzák. A XIII. r. vádlott védője által felvetett késedelmes előterjesztés még valósága esetén is csak olyan relatív eljárási szabálysértés lehet tehát, mely a bírósági eljárás szabályosságára – amit a másodfokú bíróság a már felhívott Be. 590. § (1) bekezdéséből következően vizsgál – már nincs érdemi hatással. Nem feleltethető meg ugyanis a Be. 167. § (5) bekezdésben írtaknak, a szakvéleményből mint bizonyítási eszközöből származó bizonyíték felhasználását határidő mulasztás nem zárja ki, mely miatt azokat fel is kellett használni.

[30] Utalni kell rá, hogy az elsőfokú bíróság a 25.B.287/2022/118. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a 2023. február 1. és 3. napjára idézett további vádlottakat valóban a 2022. december 12-én (109. tárgyalási jegyzőkönyv) már kihallgatott Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r.,

Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak távollétében hallgatta ki. Ezt azonban felismerte, és a 2023. március 17-ére tűzött folytatólagos tárgyaláson e vádlottak jelenlétében – 2023. február 3-a kapcsán a XIII. és XVIII. r. vádlottakra is értendően – a 118. jegyzőkönyv alapján ismertette a távollétükben felvett bizonyítást, ezzel elhárítva az eljárási szabálysértést. Az eljárási cselekmény megismétlésének módjával kapcsolatban észrevétel, indítvány nem érkezett (134. számú jegyzőkönyv 3. oldal). A védő a fellebbezés indokolásában (3. oldal első bekezdésében) azonban további vádlottakat is megjelölt, akik kapcsán álláspontja szerint szintén indokolt lett volna az ismételtes. A jelzett vádlottak közül a VI. r. terhelt személyére utalás értelmezhetetlen, hiszen az eljárás VI. r. vádlottja egyéb érdekelt volt, akire a törvényszék a fentebb írtak szerint az előkészítő ülésen ügydöntő határozatot hozott, sőt ekkorra már a másodfokú bíróság is elvégezte a felülbírálatot, rá tehát jogerősen be is fejeződött az eljárás. Nem sérültek a tárgyalási jelenléttel összefüggő perjogi szabályok a megnevezett további vádlottak esetében sem, hiszen Terhelt6 VII. r. vádlottat a februári eljárási cselekményekhez képest csak később, a 2023. március 17-i határnapon hallgatta ki a törvényszék, Terhelt8 IX. r., Terhelt15 XVI. r. és Terhelt16 XVII. r. terhelteket pedig épp 2023. február 3-án.

[31] A Be. 183. § (3) bekezdése szerint a terhelteket egyenként kell kihallgatni, az 522. § (2) bekezdése értelmében pedig a tárgyaláson a vádlottakat rendszerint a még ki nem hallgatott vádlott-társai távollétében kell kihallgatni.

[32] Az idézett, kellően egyértelmű törvényi iránymutatások alapján a tárgyaláson még részt nem vett terheltek kapcsán a bíróságot nem terhelte kötelezettség a korábban kihallgatott társaik vallomásának megismertetésére, az a jogszabályi előírásból következően csak a már addig megjelent vádlottaknál volt szükséges. A védő által felvetettekkel ellentétben ekkor tehát nem sértett szabályt az elsőfokú bíróság.

[33] Végül a XIII. r. vádlott védelmében eljáró védő azoknak az aggályainak is hangot adott, miszerint a törvényszék Terhelt9 X. r., Terhelt15 XVI. r. és Terhelt16 XVII. r. vádlottak nélkül tartotta meg a 2023. április 17-i tárgyalást, azonban a védelmi álláspont szerint nem tisztázott kellően, hogy erre törvényesen sor kerülhetett volna (24. számú fellebbezés indokolás 3. oldal 2-3. bekezdései). Ezzel szemben az iratokból egyértelműen kitűnik, hogy nevezett X. r., XVI. r., XVII. r. vádlottak már a kérdéses határnap előtt bejelentették, hogy lemondanak a tárgyaláson való jelenlét jogáról, csatolva az ezzel kapcsolatos okiratokat, melyet az elsőfokú bíróság épp a XIII. r. vádlott védője által szintén részletezett előző, 2023. március 17-i tárgyaláson az érintett vádlottak és védőik jelenlétében végzéssel el is fogadott, a továbbiakban nem kötelezve őket a tárgyaláson való részvételre (130, 151. számú elsőfokú iratok, 134. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal, 134/II. számú végzés).

[34] Összegezve: A XIII. r. vádlott védője által jelzettek adatainak bizonyultak, eljárási szabálysértés nem érintette az ügy érdemi elbírálását.

[35] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely azonban kisebb részben hiányos, illetve ellentétes az iratok tartalmával [Be. 592. § (2) bekezdés a), c) pont]. Ez a megalapozatlanság azonban csak szűk körű, és abból következően, hogy a törvényszék az általa elfogadott bizonyítékkal részben ellentétesen, mérlegelő tevékenysége eredményétől függetlenül, a vádirati tényállással egyezően egyes vádlottak vonatkozásában nem, vagy hiányosan rögzítette a kábítószer értékesítésre vonatkozó összmenyiségi adatokat. Emellett szükséges kiküszöbölni a cselekmény elkövetési idejét érintő kisebb ellentmondást is, melyre a védők is hivatkoztak. A helyesbítés tehát nem maradhatott el, mivel azt a másodfokú eljárásban kötelező módon orvosolni kellett (EBH2019.B.9, BH2019.220).

[36] Az ügydöntő határozat törvény szerinti szerkezetét követve azonban először a tényállás körébe nem tartozó, ezért bizonyítást sem igénylő, a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában megjelölt, az elsőfokú ítélet meghozatalához képest megváltozott terhelti személyi körülményeket az alábbiakkal pontosítja, illetve egészíti ki a fellebbezési eljárásban csatolt iratok alapján a másodfokú bíróság (26, 29, 34, 35, 39, 50. számú másodfokú irat).

[37] Elsőfokú ítélet [8] bekezdés: Terhelt2 II. r. vádlott jelenleg a cég1 alkalmazásában dolgozik felszolgáló munkakörben, ebből havi 371 000 Ft jövedelme származik. Műtėti beavatkozás szükségessége miatt rendszeres orvosi kezelés alatt áll.

[38] [10] bekezdés: Terhelt3 III. r. vádlott kiskorú gyermekei eltartása mellett a betegségei miatt rendszeres orvosi kezelésre szoruló édesanyját is háztartásában gondozza.

[39] [12]-[14] bekezdések: Terhelt4 IV. r. vádlott 2023. március 8. napjától egyéni vállalkozóként tevékenykedik. Krónikus megbetegedésben szenvedő idős szüleit Terhelt5 V. r. vádlottal közösen, saját háztartásukban gondozzák.

[40] [28] bekezdés: Terhelt12 XIII. r. vádlott nőtlen családi állapotú, 2024. szeptember 9-től a cég2 alkalmazásában áll mint irodai adminisztrátor, melyből havi bruttó 326 000 Ft jövedelemre tesz szert.

[41] Elsőfokú határozat [41] bekezdés: Terhelt16 XVII. r. vádlottat az cég3 alkalmazza műszakvezetőként, e tevékenységből havi bruttó 510 000 Ft munkabérben részesül.

[42] A Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában írt történeti tényállást pedig az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogkörében az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és a levont helyes ténybeli következtetés alapján a következők szerint helyesbíti és egészíti ki.

[43] Ítélet [70] bekezdés: Megismerkedésüket követően Terhelt4 IV. r. vádlott *2018. tavasza* és 2019. október 25. napja közötti – közelebbről meg nem határozható időben – értékesített marihuána kábítószer Terhelt9 X. r. vádlottnak.

[44] [122] bekezdés: Terhelt6 VII. r. és Terhelt9 X. r. vádlottak részéről a baráti társaságukba tartozó vádlott-társaiknak haszon nélkül átadott és le nem foglalt kábítószer mennyisége egyikük esetében sem haladta meg a csekély mennyiség felső határát, annak egyaránt mintegy 0,2 %-a volt. Terhelt17 XVIII. r. vádlottól lefoglalt illetőleg általa átadott kábítószer összes hatóanyag tartalma sem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak 0.02 %-a volt.

[45] A helyesbítés és kiegészítés az elsőfokú bíróság által elfogadott és az ítéletében értékelt személyi bizonyítás (terhelti és tanúvallomások) alapján levont helyes ténybeli következtetésen, az érintett vádlottaktól le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmára irányadó NSZKK által közzétett statisztikai kimutatás felhasználásával becslés útján megtett megállapításokon (BH2005.246, BH2005.279) alapszik. Fentiekkel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú ítélkezés alapját képezte.

[46] Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy a megalapozottság fogalmát a törvény pozitív formában nem határozza meg, arra dogmatikai alapon a megalapozatlansági okok nemlétéből lehet következtetni. A jogtudomány és a bírói gyakorlat szerint ugyanakkor megalapozottnak tekinthető a tényállás, ha a bíróság a vádló által vád tárgyává tett, a büntetőjogilag releváns tényeket a törvényes bizonyítási eljárás lefolytatása után a tettazonosság keretei között valósághűen, teljesen és hiánymentesen állapítja meg (BH2024. 106). E követelményeknek a ténybeli helyesbítést követően a felülbírált ítélet megfelel.

[47] A megalapozatlanság tehát nem volt teljes, hiszen az elsőfokú bíróság megállapított tényállást, és nem volt szó felderítetlenségről sem, ezért a védelmi érvekkel szemben ténybeli okból nem kerülhetett sor a sérelmezett ítélet hatályon kívül helyezésére (melynek perjogi oka sem volt, arra korábban már utalt az ítéltábla). A tényállás ugyanis nem a fő részeiben, hanem csak a fő részeket összekapcsoló, átkötő, ugyan jelentős, de a vádlottak felelősségét meg nem kérdőjelező tények tekintetében volt részben megalapozatlan, nem pedig a védők által jelzett okok miatt.

[48] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen és származékos bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat egyenként, valamint összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Részletekbe menően vette számba a vádlottak védekezését, az egyes vádlottaknak a bűncselekmény elkövetését beismerő, illetőleg a megvalósításban részt vállaló társaikra is terhelő vallomásait, de megfelelően értékelte a cselekményről információt szerző,

nagyrészt a kábítószer fogyasztó tanúk vallomásait, a lefoglalt kábítószereket mint tárgyi bizonyítékokat, a mennyiséget, hatóanyag tartalmat kimunkáló szakvéleményeket, valamint a telefonbeszélgetések hívásforgalmi adatait és egyéb releváns okiratokat is. Az ügyben a lefoglalással kapcsolatos iratok, a botanikai, vegyész, toxikológiai, informatikai szakértői megállapítások mellett főként a személyi bizonyítás anyaga volt a meghatározó, ezért a vallomásokat a törvényszék fokozott gondossággal elemezte és nem vétett logikai hibát a mérlegelés során.

[49] A tényállás megállapítása érdekében az elsőfokú bíróság a közvetett bizonyítás szabályait is helyesen alkalmazta, egyes kétséget kizáróan bizonyított tényekből további tényekre helytállóan következtetett. A mérlegelő tevékenység eredményeként a büntetőjogi felelősség eldöntéséhez szükséges tények hiánymentesen rögzíthetők voltak. A ténybeli következtetés a közvetett bizonyítás része és a törvényszék a logika törvényei szerint járt el mind a külső, mind a belső, a vádlottak cselekményhez fűződő érzelmi-akarat viszonyát tükröző tényekre helyesen következtetve. Ezért a II-V r. vádlottak védői nem hivatkozhatnak alappal arra, miszerint Terhelt2 II. r. és Terhelt5 V. terhelték nem voltak tisztában azzal, hogy párjaik kábítószerrel kereskedtek, de az I. r. vádlott védője téves szakértői számításra sem a hatóanyag tartalmat, növényegyedek számát illetően.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen tekintette a törvény szerint felhasználhatónak valamennyi értékelt bizonyítékot, és kiemelt figyelmet fordított a nem vitásan terhelő adatokat szolgáltató vádlotti és tanúvallomások aprólékos elemzésére, a szakértői megállapításokra, és helytállóan járt el akkor is, amikor az említett bizonyítékokat a továbbiakkal is összevetette, ily módon a bizonyítás anyagát összességében is értékelte, mely már kétségtelenül alkalmas volt egyes tényekből eredő további ténybeli következtetések levonására. Az elsőfokú ítéletben ebben a körben kifejtettekkel ([183]-[266] bekezdések) mindenben egyet lehetett érteni.

[51] Az egyes terhelti vallomásokat elemző védelmi hivatkozásokra pedig meg kell jegyezni, hogy a bizonyítékok értékelésének egyébként megszokott és logikus módja az, hogy a bíróság a vallomás – más bizonyítékokkal megerősített – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapításakor, míg a vallomás azon részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (BH1998.418.III, BH2002.87).

[52] A felülbírált ügyben tehát a bíróság az indokolásában valódi értékelő tevékenységről adott számot, amely mindenben megfelelt a törvényszerűségnek és ezen mérlegelő folyamat eredményeként a tényállást a másodfokon elvégzett kisebb korrekciótól eltekintve valósághűen állapította meg. Ítélete iratszerű, a lényeges bizonyítékokon nyugvó logikai levezetése hibátlan, és indokolási kötelezettségét is részletesen, körültekintően teljesítette, a Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettség nem kellő teljesítéséből eredő relatív eljárási szabálysértés sem valósult meg.

[53] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya. Megalapozatlansági ok hiányában a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményeit az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság ún. ténybírói jellegét, a ténybeli hiba hiánya pedig kizárja a sérelmezett ítélettől eltérő tényállás megállapítását a másodfokú eljárásban.

[54] A felmentést célzó védelmi fellebbezések ennek megfelelően a bizonyítékok törvényes elsőfokú bírósági értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett.

[55] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak, büntethetőséget kizáró ok egyikük esetében sem áll fenn. A megállapított tények alapján, a huzamos elkövetési időre, a végrehajtott cselekvőség formájára és összetettségére figyelemmel néhai Terhelt11 által kifejtett olyan, az akaratot megtörő vagy akár hajlító kényszerre, fenyegetésre, ami miatt Terhelt10 XI. r. vádlott képtelen lett volna az akaratának megfelelő magatartás tanúsítására, e vádlott sem hivatkozhat megalapozottan (BH2011. 183, Kúria Bfv.II.798/2022/32 [93], Bfv.I.585/2022/6.).

[56] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata során elsőként az emelendő ki, hogy a Btk. 2. § (1), (2) bekezdésének fő szabálya szerint az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazásának van helye, mert az elbíráláskori Btk. nem eredményez enyhébb megítélést. Az elkövetés után történt módosítások az ügy szempontjából releváns normákat nem érintettek.

[57] A cselekvőségük tárgyát képező kábítószer hatóanyag tartalmához, összmenyiségéhez igazodóan Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt10 XI. r. és Terhelt12 XIII. r. vádlottak cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének; Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata szerint meghatározott, azonban a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő bünszövegségben kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősül. Az irányadó történeti tények alapján a kereskedést jelentő törvényi tényállás alanyi-tárgyi előfeltételei megvalósultak. Az elsőfokú bíróság e részben kimerítő és meggyőző indokolást adott. Megfelelően tért ki arra, hogy milyen tények alapján igazolt e vádlottak esetében a kereskedelem, melyet az érintett kábítószeresek beszerzése, tárolása, készletezése, mennyisége, ellenérték fejében történő értékesítése együttesen és külön is alátámasztanak (1/2007. számú Büntető jogegységi határozat, 57. BK vélemény, BH2020. 350, BH2019. 38, BH2017. 144, BH2015. 324). Kétségtelen, hogy voltak ingyenes átadások is, de a minősítés

szempontjából legsúlyosabb elkövetési fordulat az irányadó. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a bünszövetség megállapíthatóságával kapcsolatban is e vádlottaknál, mert a bizonyítékok alapján tisztában voltak az értékesítéssel és az irányadó tényállásban részletezett elkövetési időszak, a bűncselekmény elkövetésében kifejtett közreműködésük módja, valamint annak mélysége miatt a cselekmény olyan szervezettséget mutat, ami megfelel a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja törvényi ismérveinek, valamint a Kúria IV. számú Büntető Elvi Döntésében (BED) foglalt iránymutatásnak, így valóban bünszövetséggént értékelhető. A törvényszék e részben írt további indokai (ítélet [310]-[311] bekezdés) is helytállóak, melyekkel az ítéltábla a megismétlésük nélkül mindenben egyetértett.

[58] A bünszövetség megállapítását az sem zárja ki, ha a végrehajtás módja az adott esetben eltért az előzetes megállapodástól, illetve hogy a bűncselekmény nem minden egyes részletét szervezték meg (BH2017. 178, BH2018. 69, BH2018. 244). Utal rá a másodfokú bíróság, hogy a bünszövetség a III. r., IV. r., V. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., és XX. r. vádlottak esetében minősítő körülményként állapítható meg, míg az I. r., II. r., XI. r., XIII. r. vádlottak tekintetében a kábítószer össz mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, ezért e szervezett elkövetési forma már külön nem minősít, hanem a büntetést súlyosító hatással jár.

[59] A törvényszék a kereskedést megvalósító valamennyi vádlott vonatkozásában helyesen találta megállapíthatónak a társtettesi elkövetést, mert az irányadó megalapozott tényállásból következőleg egymás tevékenységéről tudva fejtettek ki összehangolt, szervezett, törvényi tényálláson belüli elkövetési magatartást, ami valóban megfelel a társtettség ismérveinek (BH2019. 187, BH2013. 264, Kúria Bfv.I.59/2023/10., Bfv.III.988/2022/7.).

[60] Terhelt6 VII. r. és Terhelt9 X. r. vádlott tekintetében pedig törvényes a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulata szerinti forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének megállapítása, mivel a kétséget kizáróan bizonyítható (ellenérték nélküli forgalmazás szerinti) történeti tények alapján a terhükre kereskedői elkövetési magatartás nem volt megállapítható.

[61] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság érveit abban is, hogy Terhelt17 XVIII. r. vádlott tekintetében a kábítószer-kereskedelem Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulatával (átadással) megvalósított, a törvényi tényállás (5) bekezdés a) pontja szerinti privilegizált alakzata állapítható meg, mert az irányadó ítéleti tények szerint a csekély mennyiség felső határát el nem érő marihuánát adott tovább terhelt-társának. Az elkövetés bizonyított módja miatt egyéb minősítő körülmény hiányában cselekménye a kábítószer-kereskedelem vétségét merítette ki.

[62] A cselekmények jogi minősítésének revíziójakor az ítéltábla még utalni kíván arra, hogy amennyiben a kábítószer-kereskedelmet elkövető fogyaszt is a kábítószerből, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg. A kábítószer fogyasztás

ugyanis szubszidiárius vétség (Kúria Bfv.II.288/2015/5., EBH2016. B.15), és súlyosító hatása van.

[63] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi körülményeket nagyrészt feltárta, azonban a bünszövetségben elkövetést – miután az a terhükre rótt bűncselekmény minősítésére már nincs kihatással – Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r. vádlottak vonatkozásában súlyosító körülményként kell értékelni, és a XIII. r. vádlott védője által hivatkozottakkal ellentétben az érintett terhelteknél a kábítószer fogyasztása épp súlyosít. Terhelt13 XIV. r. vádlott tekintetében további súlyosító hatással jár a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés. Ellenben enyhítő körülményként szükséges értékelni, hogy az I. r., III. r., IV. r., XI. r. vádlottak az eljárás egy része alatt személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés hatálya alatt álltak, nyilvánvalóan az abban töltött idővel arányosan. Ezen felül az enyhítő körülményként már az elsőfokú bíróság által megjelölt időmúlás nyomatakát tovább növeli a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozat meghozatalától a jogerős elbírálásig bekövetkezett egy évet meghaladó idő.

[64] Az ítéltábla a feltárható súlyosító és enyhítő körülményeket ismét mérlegre téve úgy találta, hogy a bűnösségi körülmények indokolt helyesbítése és kiegészítése mellett, de különösen az elkövetés körülményei, a cselekvőségükkel érintett kábítószer mennyisége, leginkább ún. „könnyűdrogként” azonosítható fajtája, ezzel együtt a cselekmény súlyának enyhébb megítélése miatt egyik vádlott esetében sem indokolt az irányadó büntetési tételekhez képest egyébként valóban méltányos, enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott joghátrányok súlyosítása. Rámutat az ítéltábla, hogy kizárólag az I. r., II. r., XI. r. XIII vádlottnál haladta meg a személyükkel összefüggésbe hozható kábítószer mennyisége a jelentős határát, de azt sem számottevően. A további vádlottak terhére amennyiben a csekély mennyiség és a jelentős mennyiség közötti mérték róható, az inkább az alsó határ irányába mutat, míg az VII. r., X. r. XIV. r., XV. r., XVI. r., XX. r. vádlottaknál kizárólag csekély mennyiség állapítható meg. Értelemszerűen a bünszövetségben és kereskedéssel folytatott elkövetés miatt ebben az esetben is kiemelkedő a cselekmények büntetési tétele, de a büntetés kiszabásnál a megállapított kábítószer mennyiséget figyelembe lehetett venni és kellett is, különösen az ítéltábla illetékességi területén a hasonló jellegű és tárgyú, szintén egészséget veszélyeztető büntettek kapcsán tapasztalható kábítószer mennyiségéhez viszonyítva, ami nem ritkán sokszorosán haladja meg a jelentős érték alsó határát.

[65] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r., Terhelt9 X. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыыы szabadságvesztés büntetést szabott ki, mely büntetések szükségesek, egyben elégségesek, azokkal a közügyektől eltiltás mellékbüntetések is arányosak, ezért megváltoztatásukra nem volt alap, mint ahogy az V. r., VII. r., X. r. vádlottak felfüggesztett szabadságvesztés büntetéseinél a méltányosan megállapított próbaidő további enyhítésének sem álltak fenn a törvényi előfeltételei.

[66] A másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott esetében viszont úgy ítélte meg, hogy az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 2 év szabadságvesztés felfüggesztése mellett a büntetési célok tényleges végrehajtás nélkül is elérhetők. Elsősorban azt emeli ki e vonatkozásban az ítéltábla, hogy a kereskedés központi szereplője élettársa, Terhelt1 I. r. vádlott volt, aki a cselekménysort irányította és e közben orientálta a II. r. vádlottat, aki az utasításai szerint járt el, lényegében az I. r. vádlott élettársaként jóval kisebb szerepet töltött be a kábítószer terjesztésében. A fiatal nő életvitele azóta rendeződött, állandó munkahellyel és jövedelemmel rendelkezik, munkáltatója pozitív véleményt adott róla. Az ítéltábla ezért lehetőséget látott az ilyen ügyekben egyébként kivételes feltételes elítélés alkalmazására, és a büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdés alkalmazásával a maximális tartamú próbaidőre felfüggesztette.

Ugyanígy járt el Terhelt14 XV. r. vádlott tekintetében is, melynek fő oka büntetlen előélete és a kábítószer nem számottevő mennyisége mellett az, hogy nemcsak a terhére rótt bűncselekmény elkövetését ismerte be, de társaira is következetesen terhelően vallott, mégpedig az eljárás kezdeti szakától, mely a valóban nagy szervezettséget mutató bűncselekmény esetén jelentősen hozzájárult a felderítés eredményességéhez, s azt az ítéltábla gyakorlata szerint megfelelően méltányolni kell. A 2018. július 1. napjától hatályos büntetőeljárás törvény ugyanis a terhelti beismerésnek fokozott jelentőséget tulajdonít, ami e téren a jogalkotói szemléletváltást is tükrözi. A beismerés, és főként a cselekmény részleteinek feltárása, az elkövető társak személyének megnevezése főleg a nyomozás, a bűncselekmény felderítése során, és bírói szakban az előkészítő ülésen bír nagy nyomatékka, ezáltal az eljárás későbbi szakaszában is jelentősen meggyorsítja, megkönnyíti annak lefolytatását. Mindezt pedig a vádlott javára megfelelően értékelni kell, ami a bírói gyakorlat során, így az ítéltábla ítélezési gyakorlatában is hangsúlyosan megjelenik. Kiemeli az ítéltábla, hogy a XV. r. vádlott mellett jelen ügyben tényszerűen más terhelt is tettek beismerő vallomást, azok nyomatékát viszont az elsőfokú bíróság a méltányos büntetés kiszabása során a feltáró jelleg mértékéhez igazítottan már megfelelően figyelembe vette, ezért esetükben a változtatás nem volt indokolt.

A másodfokú bíróság még Terhelt18 XX. r. vádlottnál találta úgy, hogy az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés enyhítésére lehetőség adódik, melynek alapvető oka, hogy ezáltal teljesül csak az ítélet belső arányossága. Mivel a cselekvőségével összefüggésbe hozható kábítószer mennyisége a vele azonos minősítésű kábítószer-kereskedelem büntetettét megvalósító vádlottakéhoz képest a legkevesebb, így a további enyhítő körülmények nyomatéka miatt a szabadságvesztés tartamát a másodfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerint kiszabható legkevesebb 2 évre enyhítette, melynek végrehajtását az első büntényes és rendezett személyi körülményekkel rendelkező vádlottnál a 85. § (1), (2) bekezdései alkalmazásával a cselekmény büntetési jellegéhez igazítottan szintén 5 év próbaidőre felfüggesztette.

Az ítéltábla álláspontja szerint az egészséget veszélyeztető bűncselekmények miatt büntetőjogi felelősségre vont II. r., XV. r. és XX. r. vádlottaknál egyaránt indokolt rendszeres figyelemmel kísérésük a jogkövető magatartás biztosítása érdekében, ezért a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján elrendelte pártfogó felügyeletüket, mely intézkedés tartama a Btk. 70. § (1) bekezdés c) pontja értelmében azonos a feltételes elítélés próbaidejével. E három vádlottat érintően a közügyektől eltiltás Btk. 61. § (1) bekezdésében írt törvényi feltételei már nem állapíthatók meg maradéktalanul, ezért a mellékbüntetés mellőzéséről is rendelkezett.

A további vádlottak esetében a védők által jelzett indítványokra reagálva megjegyzi az ítéltábla, hogy a szabadságvesztés felfüggesztésének lehetősége fel sem merülhetett.

[67] Felfüggesztett szabadságvesztés esetén a 8/2015. (IV.17.) AB határozat értelmében hivatalból vizsgálendő az előzetes mentesítés lehetősége. Erre ugyan a törvényszék elmulasztott kitérni határozatában az V. r., VII. r., X. r. vádlott vonatkozásában, de fenti változtatás következtében a II. r., XV. r. és XX. r. vádlottaknál is szükséges utalni arra, hogy e jogintézmény feltételei nem állnak fenn. Ennek elsődleges indoka az, hogy kiemelt tárgyi súlyú bűntettek elkövetésében vettek részt, ez esetben pedig a tárgyi oldali tényezők folytán a bírói gyakorlat nem alkalmazza az előzetes mentesítést, melytől eltérni nincs megfelelő indok még a kedvezőnek mondható személyi körülményeik ellenére sem. A bírói gyakorlat szerint az előzetes mentesítés rendkívüli intézmény (BH1996. 510).

[68] A VII. és X. r. vádlottakon kívül a további vádlottakkal szemben a szabadságvesztések mellett kiszabott pénzbüntetések tettarányosak és jövedelmi, vagyoni viszonyaikhoz is igazodnak, alkalmazásuknak valóban megteremtődtek az elsőfokú bíróság által rögzített feltételei.

[69] Terhelt17 XVIII. r. vádlott tekintetében a terhére rótt privilegizált bűncselekmény miatt az önálló büntetési nemként kiszabott pénzbüntetés is törvényesnek minősül mind a nemében, mind mértékében, megfelelően arányos egzisztenciális körülményeivel is.

[70] Összegezve: A büntetések súlyosítására irányuló ügyészégi fellebbezést egyik vádlott esetében sem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság, míg a védelmi fellebbezések az enyhítésre irányulóan Terhelt2 II. r., Terhelt14 XV. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottakra nézve, a rendelkező részben foglaltak erejéig vezettek eredményre.

[71] Észlelte viszont a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztések végrehajtási fokozatát nem az irányadó börtön fokozatban állapította meg, hanem az eggyel súlyosabb fegyházban, holott esetükben annak nem teremtődtek meg a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) pontjában írt feltételei. A büntetések tartama ugyanis nem éri el a törvényben előírt három évet, a 35. § (2) bekezdés szerinti eltérő súlyosabb fokozatnak pedig nem voltak adottak a feltételei, ennek okára nem is adott indokolást az elsőfokú bíróság. Az ítéltábla ezért jelen másodfokú határozatban állapította meg, hogy nevezett vádlottaknál a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.

[72] A további vádlottaknál a büntetések végrehajtási fokozatára, valamennyi érintett terhelnél a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartásban illetőleg bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására, a pénzbüntetés megfizetésének jogkövetkezményeire, a vagyonek kobzásra, az elkobzásra, a lefoglalás megszüntetésére és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezések alapvetően mindenben megfelelnek az elsőfokú határozatban felhívott törvényi rendelkezéseknek, attól eltérni alapos ok hiányában nem volt lehetséges. Irányadó ez a IV. r. vádlott védője által célzott enyhébb

végrehajtási fokozat megállapításával, a XIII. és XVIII. r. vádlottak védőinek a bűnügyi költséggel kapcsolatos, illetőleg, a XVII. r. vádlott védője vagyonekobbzást érintő indítványaira is. Vagyonekobbzást kell ugyanis elrendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra [BH2017. 142.], s az elsőfokú bíróság alapos indokolást adott arra is, hogy Terhelt16 XVII. r. vádlott esetében – hasonlóan Terhelt4 IV. r. vádlotthoz – a bizonyítás eredménye ismeretében miért nem látta alkalmazhatónak a Btk. 74/A. § (3) bekezdésében írtakat az e vádlottak gépjárműveit érintő vagyonekobbzás mellőzésére.

[73] Az elsőfokú bíróság Terhelt12 XIII. r. vádlott tekintetében annak ellenére döntött előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, hogy e vádlott nem állt ilyen formájú kényszerintézkedés hatálya alatt, ezért e rendelkezés mellőzése volt indokolt.

[74] A bűnjeleket érintő döntés kapcsán miután Terhelt11 terhelt időközben elhalálozott, ezért a másodfokú bíróság az örököse részére történő kiadásról határozott, míg az eljárási törvény időközben bekövetkezett módosítását figyelembe véve a jelen ítéletben rögzítette a dolgok kiadásával összefüggő, Be. 321. § (5a) bekezdésében írt szükséges kioktatást is a vagyoni érdekeltek számára.

[75] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú ügydöntő határozatot a felülbírálattal érintett vádlottak tekintetében a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

[76] A vádlottak időközben megváltozott személyi adatait a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján rögzítette a másodfokú bíróság.

[77] A fellebbezési eljárásban a kirendelt védők részvételével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alkalmazásával állapította meg az ítéltábla, mely költséget Terhelt6 VII. r., és Terhelt17 XVII. r. vádlottak a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései szerint, továbbá a XX. r. vádlott tekintetében eredményes védelmi perorvoslat folytán a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján arányosan az állam visel.

[78] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1), (2) bekezdései értelmében nincs helye.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.287/2022/245. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VII. r., Terhelt9 X. r., Terhelt10 XI. r., Terhelt12 XIII. r., Terhelt13 XIV. r., Terhelt14 XV. r., Terhelt15 XVI. r., Terhelt16 XVII. r., Terhelt17 XVIII. r. és Terhelt18 XX. r. vádlottak vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla Bf.I.400/2024/55. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. március 27.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke